

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

19. LEDNA 2025

Z obsahu:

**Maria nás znovu
ponořuje do tajemství
Vánoc a vede nás k Ježíši**
Homilie papeže Františka
při mši svaté o slavnosti
Matky Boží, Panny Marie
1. ledna 2025
- strana 2 -

Svatý Ildefons z Toleda
Libor Rösner
- strana 4 -

Priscillyn katakomby
- strana 7 -

**Podzemní svět
před branami Říma (1)**
- strana 8 -

**Jubilejní návštěvu římských
katakomb usnadní zvláštní
poutnický pas**
- strana 10 -

**Co nám nabízí
Jubilejní rok 2025?**
- strana 11 -

**Zemřel rakouský biskup
Mons. Andreas Laun**
- strana 11 -

Chléb svaté Zity (5)
Silvia Koscelanská
- strana 12 -

Juan Sánchez Cotán (1560–1627): Vkládání ornátu na sv. Ildefonsa

Maria nás znovu ponořuje do tajemství Vánoc a vede nás k Ježíši

Homilie papeže Františka při mši svaté o slavnosti
Matky Boží, Panny Marie 1. ledna 2025

Na začátku nového roku, který Hospodin dopřává našemu životu, je dobré pozvednout pohled svého srdce k Marii. Ona nás totiž jako Matka posílá zpět do našeho vztahu se svým Synem: přivádí nás zpět k Ježíši, mluví k nám o Ježíši, vede nás k Ježíši. Slavnost Nejsvětější Mat-

ky Boží nás tedy znovu ponořuje do tajemství Vánoc: Bůh se stal jedním z nás v Mariině lůně a my, kteří jsme otevřeli Svatou bránu, abychom zahájili Jubileum, si dnes připomínáme, že „Maria je proto dveřmi, kterými Kristus vstoupil do tohoto světa“ (sv. Ambrož, *Epištola 42, 4: PL, VII*).

Apoštol Pavel shrnuje toto tajemství konstatováním, že „Bůh poslal svého Syna narozeného z ženy“ (Gal 4,4). Tato slova - „narozený z ženy“ - dnes znějí v našich srdcích a připomínají nám, že Ježíš, náš Spasitel, se stal tělem a zjevuje se v křehkosti těla.

Narodil se z ženy. Tento výraz nás především přivádí zpět k Vánocům: Slovo se stalo tělem. Apoštol Pavel upřesňuje, že se narodil z ženy, téměř cítí potřebu nám připomenout, že Bůh se stal skutečně člověkem skrze lidské lůno. Existuje pokušení, které dnes tolik lidí fascinuje, ale které může svádět i mnoho křesťanů: představovat si nebo vyrábět „abstraktního“ Boha,

Pokračování na str. 6

„Maria, dívka z Nazareta, nás vždy vede zpět k tajemství svého Syna Ježíše.“ Slova papeže Františka, která zazněla při novoroční homilii, nám v letošním jubilejním roce ukazují jednoznačně směr, kterým bychom se měli při získávání milostiplných plodů Svatého roku ubírat. Duchovní spojení s Matkou Boží je podstatným prvkem naší katolické víry, osvědčeným po staletí mnoha svatými, kteří jí zasvětili svůj život.

O jednom z nich, možná nám ne příliš známém, svatém Ildefonsovi z Toleda, jenž v úctě k Panně Marii vynikal především stálou obhajobou jejího Neposkrvněného početí, můžeme číst v tomto čísle Světla. (str. 4–5) Jaký si ze života světce vzít příklad do života našeho? To, co je nosné pro každého křesťana: věrnost Pánu Ježíši, zvláště pokud jde o svaté sliby – kněžské, řeholní, ale i manželské či jiné... A s věrností související vytrvalost v úkonech víry a ve skutcích konaných na základě víry. Pro mnohé pak může být povzbuzující, že Ildefons měl také nemálo nepřátel – rekrutovali se z řad těch, jimž se nelíbilo, že nabourával jejich hodnotový žebříček a zneklidňoval jejich svědomí, protože nevedli život, jaký by se líbil Pánu Bohu. Tak i ten, kdo dnes volá po čistotě katolické víry a vede podle toho svůj život, se nachází v podobné situaci jako Ildefons.

Editorial

A proto uvědomit si, že jakkoliv se dnešní situace zdá být horší, než tomu bylo do našich dnů, tak i v minulosti – dávné i nedávné – byl boj za čistý život z katolické víry a za spásu lidských duší velice těžký a vyžadoval si rovněž oběti, pevný charakter a vytrvalost ve víře – někdy až k obětování vlastního života. Proto je nezbytné v pokoře prosit Pána Boha o pevnost ve víře a činit si sám sobě nátlak a usilovat o ctnosti víry, naděje a lásky, ale i o další ctnosti – zvláště o onu vytrvalost, ale i statečnost, pokoru, trpělivost, mírnost a další... Vzít si na pomoc a prosit o přímluvu některého ze světců je pak navýsost vhodným počinem, jenž přivádí člověka blíže k Pánu a připoutává jeho srdce k Srdci Božímu.

Svatí manželé Priscilla a Akvila, o nichž se píše ve Skutcích apoštolů (kap. 18) a jednotlivé zmínky najdeme i v listech svatého Pavla (Řím 16,3–4; 1 Kor 16,19; 2 Tim 4,19), patří mezi ty křesťany, kteří statečně poučovali o víře v Pána Ježíše Krista, i když hrozilo, že budou za svoji víru a její šíření římskými úřady potrestáni. Podle podstatně známější Priscilly byly pojmenovány rovněž jedny katakomby v Římě, které je možné navštívit i ve Svatém roce. Pro poutníky je jistě zajímavá informa-

ce, že o tyto katakomby v současnosti pečují sestry a bratři z Rodiny Panny Marie – tudíž je možné absolvovat prohlídku mj. i v nám velmi blízkém jazyku, ve slovenštině. (str. 7–8) O Prisciliných katakombách pak budeme moci číst nejen v tomto čísle Světla. (str. 8–9) Otiskujeme i některé důležité praktické informace o Jubilejním roce 2025. (str. 10–11)

V dnešním druhém čtení se praví: je jeden Pán, jeden Bůh. Všichni svatí, které jsme právě zmínili, ale i nesčetné zástupy dalších nám ukazují svým životem a hlásáním na tuto pravdu. Můžeme říci, že podobně jako Panna Maria nás i oni přivádějí k jedinému pravému Bohu a Pánu. Vyvolme si aspoň jednoho z nich za svého patrona a průvodce pozemským životem, aby nám také on (či ona) pomohl(a) dosáhnout spásy věčné.

Panna Maria je rovněž Matkou jednoty křesťanů, a proto v Týdnu modliteb za jednotu křesťanů (18.–25. ledna) se k ní ještě intenzivněji obracejme s prosbou, aby všichni byli ve víře v Trojediného Boha jednotní, aby pravdivě poznávali skrze svůj pozemský život tajemství milujícího Boha. Ať i katolická církev je jeho věrnou svědkyní, vždyť od něho pochází a jemu slouží ve prospěch spásy lidských duší!

Matko Církve, Matko křesťanské jednoty, oroduj za nás!

Daniel Dehner

Ježíš přijal pozvání na svatbu a mezi hosty je také jeho Matka. Dveře tohoto pohostinného domu jsou otevřeny i pro ty, které pozvání přivedou s sebou. Takové jsou obyčejně zdejší pohostinnosti. Oděj se *svatebním šatem*⁽¹⁾ a připoj se k prvním Pánovým učedníkům. Poďěkuj Ježíši a Marii, že je smíš doprovázet. Využij této příležitosti a pověz jim, že máš jí i v tvém domě a u tvého stolu vždy své místo a že je pokládáš za své nejněžnější hosty ve chvílích šťastných i obtížných. Až budeš blahopřát novomanželům, blahopřej jim také k jejich rozhodnutí pozvat k sobě Marii a jejího Syna.

Všimni si, s jakou nenuceností a srdečnou účastí se Pán zapojil do svatebního veselí a sám přispívá k radostné pohodě celé společnosti. Chce i při této příležitosti více rozdávat než přijímat. Nikdo ze svatebčanů netuší, že jeho Srdce má více důvodů k radosti než ostatní přítomní. Tato svatební hostina je pro něho obrazem jiné, věčné hostiny u jeho Otce, na kterou přišel pozvat všechny lidi. Jeho vlídnost a radostná srdečnost nejsou jen společenskou konvencí, je to také pozvánka na jeho svatbu. Je tu však ještě jedno srdce, které nemyslí jen na sebe a na přítomný okamžik. Mateřské srdce Mariiino s intuicí sobě vlastní postřehlo to, co si zatím neuvědomil ani *správce svatby*. Hostitelé špatně odhadli své možnosti, a tak se blíží nemilá chvíle, kdy vyjde najevo, že *nemají víno*. Ale stejně tak nikdo netuší, že mezi pozvanými je také ta nejpozornější a nejlaskavější Přímluvkyně, která nedopustí, aby nastávající společný život mladé dvojice byl poznamenán trapnou vzpomínkou na nevydařenou svatbu. Sleduj Marii pozorně a uvidíš, jak taktně a diskrétně svěřuje tu starost svému Synu. Jsi vlastně jediný, kdo zaslechne její tiché upozornění, které je současně prosbou: *Nemají víno*.

Ježíš si tě proto pozval k této situaci, abys viděl názorně, jak jedná Mariiino mateřské Srdce: prosí za tebe ještě dříve, než si sám uvědomíš, jak velice potřebuješ její zastání. Ona nejen včas rozpoznává, co ti hrozí, ale také nejlépe ví, na koho je třeba se obrátit. Z toho tedy poznáváš, jak je pro tebe důležité, aby ses nikdy ne vzdaloval z její společnosti.

Jsi překvapen Ježíšovou odpovědí? Vysvětlení hledej u samotné Matky. Zůstala

Počátek divů

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Udělejte všechno, co vám řekne.

zcela klidná a nijak dále nenaléhá, protože ví, na co její Syn myslí. Do tohoto zvláštního případu bude zapojen ještě někdo třetí. To, s čím se Maria svěřuje Ježíši, Syn tlumočí svému Otci. On nejlépe zná pravý čas a způsob. Všechno se vyřeší podle jeho vůle. Maria se nyní ubírá za těmi, kteří nehodují, ale starají se a pracují, aby hostům ničeho nescházelo. Jdi se podívat, jak nenápadně a tiše připravuje nezbytné podmínky pro *počátek divů* svého Syna. Tak jedná mateřské Mariiino Srdce.

Nepřeslechni, co vlastně žádá od těchto lidí: je to to nejpodstatnější, a přitom je to překvapivě prosté: *Udělejte všechno, co vám řekne*.

Maria ti předává klíč k zázrakům do tvých rukou. Důležitější než říkat Bohu, co by měl pro tebe udělat, je udělat nejdříve důsledně všechno to, co ti říká On. Všechny tvé starosti nejsou k ničemu, pokud se upřímně a věrně nestaráš o to *jediné potřebné*⁽²⁾: abys plnil jeho vůli.

Naplňte nádoby vodou. K čemu je to dobré? Na to se neptej. Dej k dispozici všechno, co jsi, takový, jaký jsi, třeba jsi jen *samá voda*. Podstatné je to, aby všechny tvé vyschlé nádoby byly až po okraj naplněny nejčistší poslušností a nejryzejší pokorou a důvěrou. To rozhodující už vykoná Ježíšovo slovo. Jak prostý je zázrak, je-li vše dobře připraveno!

Naberte a odnešte. Ovoce proměny, kterou způsobila Ježíšova milost, není určeno jen pro tebe. *Nabírej a odnášej*, aby stolu jícím nic nechybělo a aby všichni mohli chválit Ženicha.

Vrať se do hodovního sálu. Všichni jsou spokojeni. Dostává se jim *dobrého vína*, a přitom ani netuší, *odkud je*. Ty nejučinnější divy se dějí docela diskrétně. Jejich smyslem není budit senzaci, ale rozmnožovat dobro, aby bylo možno posloužit všem pozvaným. Pán zve k sobě všechny. Nestává se i tobě, že zakoušíš dobré víno horlivosti a zbožnosti, a *nevíš, odkud je*? Jednou věcí si můžeš

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 62,1-5

Kvůli Siónu neumlknu, kvůli Jeruzalému neutichnu, dokud jeho právo nevzejde jak světlo, dokud se jeho spása nerozhoří jako pochoděň. Tu národy uvidí tvé právo a všichni králové tvou slávu. Obdaří tě novým jménem, které určí Hospodinova ústa. Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce, královskou členkou v dlaní svého Boha. Nebudeš se již nazývat „Opuštěná“ a tvá zem „Osamělá“. Tvým jménem bude „Mé potěšení“ a jméno tvé země „V manželství daná“, neboť si v tobě zalíbil Hospodin a tvá země dostane muže. Jako se jinoch snoubí s pannou, tak se s tebou zasnoubí tvůj stvořitel. Jako se raduje z nevěsty ženich, tak se tvůj Bůh potěší z tebe.

2. čtení – 1 Kor 12,4-11

Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zase tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými (neznámými) jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno. To

Dokončení na str. 5

být jist: že od tebe samého může pocházet jen *voda*. Nechápej nic jako samozřejmost. Marii a jejímu Synu vděčíš za všechny zázračné proměny, které v tobě uskutečnili a dále konají a o kterých ani nevíš. *Co zdarma dostáváš, zdarma rozdávej*.⁽³⁾ A pamatuj si, jak dobré je mít u sebe pozornou a mateřsky starostlivou Prostřednici a Přímluvkyni.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 22,11; ⁽²⁾ srov. Lk 10,42;

⁽³⁾ srov. Mt 10,8.

Svatý Ildefons z Toleda

Krátký životopis sv. Leokádie (viz Světlo 49/2024) byl zakončen zmínkou o tom, že se jednoho dne zjevila sv. Ildefonovi z Toleda a nechala si od něj vzít kousek závoje. O tomto Ildefonovi bude řeč tentokrát – o velkém ctiteli Panny Marie, obhájci jejího Neposkrvněného početí a velké osobnosti španělské církve prvního tisíciletí.

Narodil se pravděpodobně roku 607 v Toledu. S jistotou však můžeme tvrdit, že v jeho žilách kolovala krev vysoké vizigótské aristokracie. Právě díky svému původu mohl Ildefons dostat prvotřídní vzdělání (v Seville u sv. Isidora, nejslovutnějšího teologa té doby na Pyrenejském poloostrově) a pomýšlet na zářivou kariéru. Té si sice užil do sytosti, avšak jinak, než mu původně naplánoval jeho otec.

Ten totiž neuvažoval o tom, že by se jeho syn odebral do ústraní kláštera, viděl ho někde na předních místech ve státní správě, ženatého s dívkou z jiného urozeného rodu, případně na výnosném biskupském postu. Ildefons však prahnul po duchovní dokonalosti a pro naplnění tohoto cíle viděl jedinou možnost – strávit život v mnišském hábitu. Vstoupil proto do kláštera sv. Kosmy a Damiána u městských hradeb, tzv. Coenobium Agaliense, a vystavěl si tak (i přijetím kněžského svěcení v roce 632) pomyslné hradby chránící ho před světem tam venku.

Neprojevoval v kláštře žádné manýry synáčka z vyšších kruhů, naopak hned od začátku vynikal pokorou a sklonem k příkladné askezi i k dalším mnišským ctnostem. Není proto divu, že byl roku 650 zvolen opatem tohoto kláštera, jakkoli zde mohl hrát roli i jeho původ. Ani ve vyšším postavení neusnul na vavřínech, ale dbal o to, aby komunita věrně dodržovala sliby a následovala Krista a svého otce zakladatele sv. Benedikta z Nursie. Někdy musel být důraznější, ale většinou stačil jen jeho dobrý příklad, popřípadě vlídnost, která mu byla vlastní. Již tehdy prokázal své skladatelské vlohy a zkomponoval ke cti patronů kláštera dvě mše svaté.

Byl dosti činný i navenek a měl vliv na chod španělské církve. Účastnil se hned deseti synod a rozhodně na nich nebyl jen do počtu. V roce 659 například prosadil zavedení svátku Očekávání narození Pá-

na Ježíše (18. prosince) a sepsal k němu i příslušné liturgické texty.

Když potom v roce 657 zemřel v pověsti svatosti toledský arcibiskup sv. Evžen II. (svátek má 13. listopadu), jednohlasná volba a především vůle krále Rekkeswintha vynesla na jeho místo Ildefonse, kterého král jednoduše přinutil tento úřad převzít. Vizigótský šlechtic se stal více než důstojným nástupcem svého předchůdce.

Jakkoli Evžen byl dobrým arcipastýřem, nedokázal přes veškerou snahu zavést ve své arcidiecézi náležitý řád. Ildefons znal situaci, poměry, vztahy. Měl díky tomu výhodu, že nepřišel do cizího prostředí s nutností nejdříve se s ním dlouze seznamovat. Usiloval o zavedení církevní disciplíny, ježto vycházel z předpokladu, že ovce, aby nezbloudily, mohou být vedeny jen dobrými pastýři. Okamžitě si tím získal mezi arcidiecézním klerem odpůrce, kterým bylo až dosud dobře v jejich způsobu života, když na ně nikdo nevyvíjel žádný tlak a neměl na ně žádné požadavky. Okruh zavilých nepřátel si Ildefons rozšířil poté, co začal své volání po nápravě směřovat i do řad nejvyšší šlechty, ba i na samotný panovnický dvůr.

*Bartolomé Esteban Murillo (1617–1682):
Zjevení Panny Marie sv. Ildefonovi*

*El Greco (asi 1541–1614):
Svatý Ildefons z Toleda*

Čím se však nejvíce sv. Ildefons z Toleda zapsal do myslí svých současníků, ale i všech těch, kteří jsme se narodili po něm, byla jeho obrana Neposkrvněného početí Panny Marie a boj s heretiky. Hereze arianismu měla na Pyrenejích tuhý kořínek, vždyť teprve roku 589 vizigótský král Rekkared I. oficiálně odvrhl arianismus a přijal katolické vyznání. Toledský arcibiskup vyvinul tímto směrem takové úsilí, že herezi z tehdejšího Španělska prakticky vymýtil a že povědomí o Mariině neposkrvněnosti se stalo pevnou součástí víry jeho spoluobčanů. „*Nechci, abyste měli být jen podezření, že čistota naší Panny byla při porodu zkažena [...], nechci, abyste odňali Panně Marii titul Matka, nechci, abyste Matku připravili o plnost panenské slávy.*“ Však mu také Matka Boží nezůstala dlužna.

Když se v den sv. Leokádie modlil se svou kněžskou suitou u hrobu svěřence v toledské katedrále, náhle před jeho očima vstala z hrobu a pochválila ho za jeho šíření Mariiny slávy. Ukázala mu též, kde je sama pochována. Když pak sestupovala zpátky do hrobu, odřel Ildefons z roušky zakrývající její hlavu krátkým mečičkem

kousek látky, aby se ujistil, že šlo o pravé zjevení. Sama Panna Maria se mu také zjevila, a to několikrát.

K tomu asi nejslavnějšímu zjevení došlo při vigílii jejího Nanebevzetí. Vešel tehdy navečer s několika jáhny a podjáhný do kostela, aby se modlitbou připravil na tento velký svátek, když tu náhle spatřil chórové lavice topící se v nebeské záři. Všech se zmocnila hrůza a až na Ildefonse a dva jáhny utekli. Toledský arcibiskup si dodal kuráže a popošel dopředu. Tam na trůnu, na němž sedával během mše svatě, spatřil sedět (celou v podivuhodném světle) nebeskou Královnu a kolem ní zástup ověnčených panen zpívajících k Mariině cti žalmy. Nejsvětější Panna mu následně pokynula, aby přistoupil, a když tak Ildefons učinil, vložila na něj bílý ornát. „Ty jsi mým knězem a věrným notáři. Přijmi tento ornát, který ti posílá můj Syn ze své pokladnice,“ řekla mu. Na památku této události byl dokonce později ustanoven svátek Sestoupení Panny Marie a zjevení sv. Ildefonsovi, připadající na 21. leden.

Jako snad první západoevropský teolog hovoří o sebeodevzdání do otroctví Panně Marii. Matka Boží pro něj byla Matkou všech lidí (všech, ne tedy jen křesťanů) a Přímluvkyní, která vždy přivádí k hlubšímu vztahu s Ježíšem Kristem. „Ať je mou Paní, abych tak poznal, že se líbím tobě, Bože, ať mě vlastní navěky, abys ty byl navěky mým Pánem,“ vyznává a takto se modlí přímo k ní:

„Prosím tě, tebe jedinou, která ses stala služebnicí svého Syna, abych obdržel od tebe smazání skutků mých hříchů, abych si zamíloval slávu tvého panenství, abys mi zjevila nesmírnost lásky a sladkosti svého Syna, abych mohl hlásat a bránit věrohodnost víry v tvého Syna. Dopřej mi také přistoupit k Bohu a k tobě, a sloužit tvému Synu i tobě, podřizovat se tvému Synu i tobě: jemu jako mému Stvořiteli a tobě jako Rodičce mého Stvořitele; jemu jako Pánu všech mocností a tobě jako služebnici Páně ve všech věcech; jemu jako Bohu a tobě jako Matce Boží; jemu jako svému Vykupiteli a tobě jako té, která spolupracovala na mém vykoupení. Neboť to, co vykonal pro mé vykoupení, učinil z pravdy o tvé osobě. Aby se stal mým Vykupitelem, stal se tvým Synem. Aby byl cenou za mé vykoupení, vtělil se ve tvém těle. Tělo, které uzdravilo mé rány, vytvo-

řil z tvého těla takové, aby mohlo být zraněno. Aby přemohl mou smrt, přijal smrtelné tělo z tvé nesmrtelnosti. Aby smazal moje hříchy, bylo bez hříchu tělo, které přijal od tebe. Proto jsem tvým služebníkem, protože tvůj Syn je můj Pán. Proto jsem služebníkem služebnice Páně, protože ty, má Paní, ses stala Matkou mého Pána. Proto jsem se stal tvým služebníkem, protože ses stala Matkou mého Stvořitele.

Prosím tě, svatá Panno: abych měl Ježíše od onoho Ducha, který způsobil, že jsi porodila Ježíše. Má duše kéž přijme Ježíše skrze onoho Ducha, skrze něhož jsi samotného Ježíše počala. Kéž mohu poznávat Ježíše v síle onoho Ducha, který způsobil, že jsi počala, měla a porodila Ježíše. Abych mohl i při své ubohosti mluvit důstojně o Ježíši v onom Duchu, kterému jsi vyznala, že jsi Služebnice Páně a toužíš, aby se ti stalo podle andělova slova. Kéž mohu milovat Ježíše v onom Duchu, kterému se klaníš jako Pánu a na kterého patříš jako na Ježíše. Kéž jsem v bázni poddán tomuto Ježíši, tak jako je pravda, že on sám, i když je Bůh, byl poddán svým rodičům. (srov. Lk 2,51)⁽¹⁾

Svatý Ildefons byl též velkým obráncem Kristova božství (v souvislosti s bojem proti arianismu, tuto pravdu víry popírajícímu) a zastáncem každodenního svatého přijímání.

Deset let mu bylo dáno řídit toledskou arcidiecézi, ale jeho jméno vyslovovali s úctou všichni lidé v zemi – samozřejmě kromě jeho nepřátel, kteří mu na jméno přijít nemohli. Když pak 23. ledna 667 umřel, ti druzí si patrně oddechli, ale ti první zcela jistě velice truchlili.

Svatý Ildefons byl pochován v toledském kostele sv. Leokádie, když ale potom vyvstalo nebezpečí upadnutí Toleda do arabských rukou, byly jeho ostatky přeneseny do Zamory, kde spočinuly v kostele sv. Petra. Díky tomu je sv. Ildefons patronem obou měst. Do Toleda se vrátili až roku 2008.

A díky jeho nástupci na toledském arcibiskupském stolci, sv. Juliánovi, se dochovala část jeho děl, ať už hymnů, liturgických textů, modliteb, dvou dopisů, nebo naučných traktátů – kupř. *O pokroku duchovní pouště* či *Komentář k poznání křtu*, hlavně však nejdůležitější spis *O panenství Panny Marie*, napsaný jako polemika s anonymním židem, Joviniánem a Helvidiem, jejichž bludy vyvrátil

již sv. Jeroným. Když tento traktát dokončil, Nejsvětější Panna se mu zjevila a poděkovala mu. El Greco tuto událost umělecky ztvárnil svým štětcem. Dokonce existuje i obraz zachycující výše zmíněný akt předání bílého roucha Matkou Boží. Jeho autorem je Bartolomé Esteban Murillo. Na závěr zmíníme ještě velkou bibliografii všech církevních spisovatelů *O dílech velkých mužů*.

Poznámky:

⁽¹⁾ Převzato z www.lumendelumine.cz.

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

všechno působí jeden a týž Duch. On vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce.

Evangelium – Jan 2,1-12

Byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování předepsanému u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplněte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří načerpali vodu, to věděli – zavolal si ženiha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapíjí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili. Potom se odebral se svou matkou, se svými příbuznými a učedníky do Kafarna a zdrželi se tam jen několik dní.

Maria nás znovu ponořuje do tajemství Vánoc a vede nás k Ježíši

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

spojeného s nejasnou náboženskou představou, s nějakou pomíjivou hezkou emoci. Místo toho je konkrétní, je lidský: narodil se z ženy, má tvář a jméno a volá nás, abychom s ním navázali vztah. Ježíš Kristus, náš Spasitel, se narodil z ženy; má tělo a krev; pochází z lůna Otce, ale vtělil se do lůna Panny Marie; přišel z nejvyššího nebe, ale přebývá v hlubinách země; je Syn Boží, ale stal se Synem člověka. On, obraz všemohoucího Boha, přišel ve slabosti, a přestože byl bez vady, „Bůh ho pro nás učinil hříchem“ (2 Kor 5,21). Narodil se z ženy a je jedním z nás. Je jedním z nás. Právě proto nás může zachránit.

Narodil se z ženy. Tento výraz k nám také promlouvá o Kristově lidství, aby nám řekl, že se zjevuje v křehkosti těla. Jestliže sestoupil do lůna ženy a narodil se jako všichni tvorové, zde se ukazuje v křehkosti dítěte. Proto pastýři, kteří se šli podívat na vlastní oči, co jim anděl zvěstoval, nenašli mimořádná znamení ani velkolepé projevy, ale „našli Marii, Josefa a dítě ležící v jeslích“ (Lk 2,16). Našli bezmocné, křehké dítě, které potřebovalo matčinu péči, potřebovalo pleny a mléko, potřebovalo pohlázení a lásku. Svátý Ludvík Maria Grignion z Montfortu říká, že božská Moudrost „se nechtěla, ač mohla, darovat lidem přímo, ale raději se darovala prostřednictvím Panny Marie. Nechtěla také přijít na svět ve věku dokonalého člověka, nezávislého na ostatních, ale jako chudé malé dítě, které potřebuje péči a výživu své Matky“ (*Pojednání o pravé úctě k Panně Marii*, 139). A tak v celém Ježíšově životě můžeme vidět tuto Boží volbu, volbu malosti a skrytosti; nikdy nepodlehne svodům božské moci, aby konal velká znamení a vnucoval se druhým, jak navrhoval d'á-

bel, ale zjevuje Boží lásku v kráse svého lidství, přebývá mezi námi, sdílí obyčejný život složený z práce a snů, projevuje soucit s utrpením těla i ducha, otevírá oči slepým a občerstvuje ztracená srdce. Soucit... Tři Boží postoje jsou milosrdenství, blízkost a soucit. Bůh se stává blízkým, milosrdným a soucitným. Nezapomínejme na to. Ježíš nám ukazuje Boha skrze své křehké lidství, péči o křehké.

Sestry a bratři, je krásné pomyslet na to, že Maria, dívka z Nazareta, nás vždy vede zpět k tajemství svého Syna, Ježíše. Připomíná nám, že Ježíš přichází v těle, a proto privilegovaným místem, kde se s ním můžeme setkat, je především náš život, naše křehké lidství, lidství těch, kteří nás denně míjejí. A tím, že ji vzýváme jako Matku Boží, potvrzujeme, že Kristus byl zrozen z Otce, ale narodil se skutečně z lůna ženy. Prohlašujeme, že On je Pán; je Pánem času, ale svou láskyplnou přítomností obývá i tento náš čas, dokonce i tento nový rok. Vyznáváme, že On je Spasitel světa, ale můžeme se s ním setkat a musíme ho hledat ve tváři každého člověka. A jestliže On, který je Synem, se učinil malým, aby se nechal vzít do náruče Matky, aby se o něj starala a pečovala o něj, pak to znamená, že i dnes přichází ve všech, kteří potřebují stejnou péči: v každé sestře a bratrovi, které potkáváme a kteří potřebují pozornost, naslouchání, laskavost.

Tento nový rok, který se otevírá, svěťme Marii, Matce Boží, abychom se i my naučili jako ona nacházet Boží velikost v malosti života; abychom se naučili pečovat o každého tvora zrozeného z ženy a především chránit vzácný dar, kterým je život, jako to dělá Maria: život v lůně, život dětí, život trpících, život chudých, život

starých, osamělých, umírajících. A dnes, ve Světový den míru, je právě toto pozvání, které tryská z Mariina mateřského srdce, k němuž jsme všichni povoláni: jsme povoláni pečovat o život, starat se o zraněný život – tolik zraněný život, tolik –

obnovit důstojnost života každého „zrozeného z ženy“, je základním východiskem pro budování civilizace míru. Proto „žádám o pevné odhodlání podporovat úctu k důstojnosti lidského života od početí až po přirozenou smrt, aby každý člověk mohl milovat svůj život a s nadějí hledět do budoucnosti“ (*Poselství k LVIII. světovému dni míru*, 1. ledna 2025)

Maria, Matka Boží a naše Matka, na nás čeká přímo v jesličkách. Ukazuje nám, stejně jako pastýřům, Boha, který nás vždy překvapuje, který nepřichází v nádheře nebes, ale v malosti jeslí. Svěťme jí tento nový Jubilejní rok, předejme jí otázky, starosti, utrpení, radosti a vše, co nosíme v srdci. Ona je Matka. Svěťme jí celý svět, aby se znovu zrodila naděje, aby konečně vzkličil mir pro všechny národy země.

Historie vypráví, že když v Efezu vstoupili do kostela biskupové, věřící lid s holemi v rukou křičel: „Matka Boží!“ A jistě ty hole byly příslibem toho, co se stane, pokud dogma „Matka Boží“ nevyhlásí. Dnes nemáme hole, ale – ano – dětské srdce, hlas. Proto všichni společně vzývejme svatou Matku Boží.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Poselství Královny míru

„Drahé děti, modlete se, modlete se, modlete se, aby mír zavládl v každém srdci a převládl nad každým zlem a nepokojem. Děkuji vám, že jste odpověděly na mé pozvání.“

Medžugorje 25. 12. 2024

Priscilliny katakomby

Rodina Panny Marie představuje v tomto článku úkol, který dostala a který významně zasahuje i do návštěvy Říma, zvláště v souvislosti s letošním jubilejním rokem.

Začátkem září 2023 jsme byli osloveni, abychom převzali péči o Priscilliny katakomby. Do té doby zde pracovaly a o vše se staraly sestry benediktinky. Tato komunita byla založena právě „pro zachovávání a správu katakomb, aby mohly být veřejně přístupné“. Přímo nad vstupem do podzemí se nacházel klášter, v němž sestry bydlely více než 80 let. Žel, v roce 2022 musely budovu opustit, protože jejich počet klesl a vzhledem ke svému pokročilému věku již tento úkol nedokázaly vykonávat.

Královna katakomb

Priscilliny katakomby na Via Salaria na severu Říma byly tedy svěřeny našemu společenství. Tyto katakomby, nazývané také *Královnou katakomb*, patří k těm sedmi ze šedesáti podzemních pohřebišť, která jsou zpřístupněna veřejnosti. Priscilla, římská šlechtična, darovala počátkem 3. století část svého pozemku římským křesťanům, aby tam mohli pochovávat své mrtvé.

Podzemní chodby, které zde již existovaly jako pozůstatek těžby sopečné horniny, se staly ideálním prostorem k tomu, aby byly na obou stranách do měkkých stěn vytesány hroby pro zesnulé. Když už nebylo dost místa, chodby se jednoduše prodlužovaly. V prvních staletích,

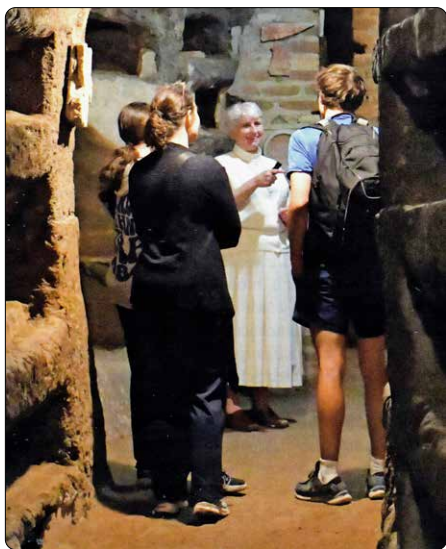
během pronásledování křesťanů, položilo svůj život pro Ježíše mnoho věřících. Priscilliny katakomby se tak staly rovněž místem pochovávání nespočtu křesťanských mučedníků, mezi nimi např. bratrů Felixe a Filipa, kteří spolu se svojí matkou Felicitou a dalšími pěti bratry zemřeli mučednickou smrtí. Zde v katakombách byly uloženy i pozůstatky sedmi papežů včetně papeže Silvestra, jenž byl zvolen do úřadu v roce 314. Nad jeho hrobem, přímo nad katakombami, byla později postavena bazilika.

Mimořádně cenným pokladem Priscilliných katakomb jsou fresky, které se zachovaly v původních barvách. Zdobí některé hrobky a svědčí o víře první křesťanské komunity v Římě.

Známe je především nejstarší vyobrazení Panny Marie, které pochází z let 230 až 240 po Kr. Na malbě je Panna Maria s dítětem a vedle ní prorok, který prstem ukazuje na hvězdu nad Mariinou hlavou. Pravděpodobně jde o starozákonního proroka Balaama, jenž předpověděl Kristův příchod. Z tohoto nejstaršího křesťanského období pochází rovněž scéna zvěstování a zobrazení tří králů. Stejně jedinečné je ztvárnění Dobrého pastýře a různé scény ze Starého zákona, které nám připomínají vykoupení, jako například prorok Jonáš, tři mladíci v ohnivě peci či obětování Izáka.

Provázení návštěvníků a poutníků v katakombách

Několik našich bratrů a sester se na provázení návštěvníků a poutníků po katakombách připravovalo intenzivním kurzem křesťanské archeologie. Je to pro nás velký dar, protože sem přicházejí lidé z celého světa a jako misionáři bychom všichni nemohli navštívit. Mnozí přicházejí jen kvůli historickým památkám a o křesťanské víře vědí jen velmi málo nebo vůbec nic. Hroby křesťanů však návštěvníky bezprostředně konfrontují se smrtí, a jelikož při výkladu hovoříme i o biblických příbězích zobrazených na freskách, můžeme

takto vždy hlásat víru ve vzkříšení, v život po smrti a šířit křesťanskou naději.

Svědectví dávných mučedníků zvláště zaujme posluchače snažící se o věrnost hodnotám, které ve svém běžném životě uznávají za správné. Nezřídka se stává, že návštěvníci po prohlídce kladou otázky o víře anebo chtějí navštívit naši kapli. Přímo z klášterního dvora vedou dveře do kaple, v níž se nachází velká mozaika zobrazující tzv. *refrigerium* (starověkou pohřební hostinu). Za druhé světové války sestry benediktinky s nasazením vlastního života ukrývaly v katakombách

Židy, kteří sestrám tuto vzácnou mozaiku darovali z vděčnosti za svoji záchranu.

Sestra Helena se s námi podělila o následující zkušenost: „Nedávno přišli do katakomb na prohlídku studenti, vedla je řeholní sestra. Ta nás po prohlídce poprosila o možnost navštívit naši kapli, což jsme rádi splnili. Jelikož v kapli je uchovávána Nejsvětější svátost oltářní, povyprávěla jsem mladým také něco o Eucharistii a spolu s řeholní sestrou jsme mladé pozvali ke společné modlitbě Otče náš a Zdravas, Maria. Nato jeden asi šestnáctiletý chlapec překvapivě prohlásil: »Já jsem se ještě nikdy v životě nemodlil!«“

Takovýchto malých, ale ve skutečnosti velkých událostí zde zažíváme mnoho. Děkujeme proto Pánu Bohu za možnost ohlašovat v římských katakombách jeho poselství naděje a pokoje, jeho vítězství nad hříchem a smrtí návštěvníkům ze všech kontinentů.

Samozřejmě, že kromě logistiky, nově zřízeného obchodu s devocionáliemi a suvenýry a též uklízení areálu bychom nestihli převzít i všechny prohlídky, protože jsme jen malá skupina bratrů a sester, kterým byla svěřena správa katakomb. Proto je zde zaměstnaných také šest archeologů, kteří nabízejí odborné prohlídky v italštině, angličtině, španělštině, francouzštině a ruštině. My (bratři a sestry naší Rodiny Panny Marie) momentálně provádíme návštěvníky ve slovenštině, němčině, angličtině, italštině a francouzštině. Každý den tak máme minimálně 14 prohlídek, přičemž každá trvá 45 minut.

Pro poutní skupiny, pokud se u nás přihlásí dopředu, je po prohlídce také možnost slavit mši svatou v bazilice svatého Silvestra.

V jubilejním roce 2025 se v Římě očekává 32 milionů poutníků. Budeme se moc těšit, pokud nás při své cestě do Říma navštívíte.

Na webu catacombepiscilla.com najdete veškeré informace, jako například otevírací hodiny a způsob registrace na info@catacombepiscilla.com. Již nyní vás všechny srdečně vítáme.

*Vaši bratři a sestry z Rodiny Panny Marie
v Priscilliných katakombách*

*Z Vítazstvo Srdca 159/2024
přeložil a upravil -dd-*

Podzemní svět před branami Říma (1)

Kdo přichází do Říma jako poutník, jistě navštíví mnohé kostely, baziliky s hroby apoštolů či vykopávky z doby Římské říše, ale nemůže opomenout ani katakomby. Z více než šedesáti katakomb, které se nacházely v okolí antického Říma, je dnes pro návštěvníky přístupných sedm. Veškeré křesťanské katakomby Itálie patří do kompetence Papežské komise pro sakrální archeologii. Platí to i pro Priscilliny katakomby.

PŮVOD A DĚJINY ŘÍMSKÝCH KATAKOMB

V archeologii slovo *katakomby* označuje rozlehlý podzemní židovský anebo křesťanský hřbitov. K nejdůležitějším a největším hřbitovům patří dnešní Katakomby sv. Šebestiána. Jsou nazývány *cimiterium ad catacumbas*, což v překladu znamená „hřbitov u úžlabiny“ či „blízko údolního svahu“, jelikož ve starém Římě se tento hřbitov nacházel v blízkosti několika ložisek na cestě *Via Appia*. Pojmenování katakomb se později rozšířilo i na všechny ostatní raně křesťanské podzemní antické hřbitovy nejen v Římě, ale i v jiných městech.

Od nepaměti měl člověk potřebu ukládat těla svých zesnulých příbuzných na vymezené místo odpočinku, jak nám to dosvědčují známé egyptské pyramidy, mauzolea římských císařů, ale i pohanská nekropole. Tato nekropole, rozsáhlejší místo pro pochovávání mrtvých, byla pohřebišťem mimo antická města. Vypadala jako malé městečko sestávající z domečků či jiných staveb, do nichž ukládali těla, případně popel zesnulých. Řekové a Římané měli

o životě po smrti téměř totožnou představu. Podle nich duše zemřelého musí projít přes řeku Styx, aby se dostala do podzemního světa, kde bude žít buď v ráji, anebo přijde do *tartaru*, do podsvětí podobného peklu, kde bude potrestána za své poklesky na zemi. Jelikož v té době ještě neexistovaly fotografie, dobře situované rodiny uchovávaly ve svých domech masky tváře svých zesnulých; takto si pozůstali chtěli uchovat živou památku na mrtvého. Mnozí Římané věřili, že nesmrtelnost duše závisí na tom, do jaké míry žije zesnulý v myšlenkách pozůstalých. Proto často již za svého života si bohaté a vlivné osobnosti stavěly monumentální náhrobní kameny s nápisy a umísťovaly je především na hlavních frekventovaných cestách, jakou byla např. i *Via Appia*. Okolojdoucí si je připomínali, a zesnulí tak očekávali pomoc pro svůj život v říši mrtvých.

V určitých dnech během roku, jako např. o narozeninách zesnulého, se příbuzní a přátelé vydali k hrobům, aby tam slavili *refrigerium*, rituální banket – poho-

V podzemí Říma je více než šedesát katakomb, ve kterých vede asi 150 km tunelů.

tění, které mělo zesnulého „osvěžit“ a žít na druhém světě.

Již v roce 450 před Kristem byl vydán tzv. *Zákon dvanácti tabulek*, podle něhož mohli být mrtví pochováni pouze za zdmi města Říma. V té době bylo běžnou prací pochovávat mrtvé do země, ale časem Římané stále více přebírali od Řeků zvyk spalování mrtvých. Takovýto způsob byl v 1. století už běžný.

Obraz tří Hebrejců v ohnivě peci v katakombách sv. Priscilly v Římě (konec poloviny 3. století)

Když pak přišlo do Říma křesťanství a byla založena první církevní obec, křesťané pohřbívali své mrtvé nejprve v pohanských nekropolích anebo na soukromém pozemku zámožných křesťanských rodin, až dokud ke konci 2. století nevznikla úplně nová forma pohřbívání. Jelikož křesťané věřili v život po smrti a ve vzkříšení těla, přicházelo pro ně v úvahu pouze pohřbívání mrtvých podle vzoru pohřbívání Pána Ježíše: mrtvé tělo bylo zavinuté do plachty a takto očekávalo poslední soud. Pro pohřbívání zesnulých však ještě potřebovali důstojné místo.

Na území za městskými hradbami se nacházela snadno obdělateľná půda. Tufová hornina a *puzolán*, lámavá a zároveň odolná sopečná hornina, se zde na mnoha místech těžily v lomech. Solventní křesťané, kteří vlastnili pozemky mimo město, kde již v té době často pohřbívali zesulé ze své vlastní rodiny, darovali pozemky římské církevní obci. Tak mohli pozůstatí své mrtvé důstojně pohřbit na těchto místech. V lomech a cisternách, jež se tam už nacházely, dali napravo i nalevo v podzemních chodbách vyhloubit výklenky pro hroby a později i malé místnosti. Při podzemních pracích však přísně zachovávali hranice pozemku. Když při pronásledování křesťanů za císaře Nerona a až

po Diokleciána obětovali svůj život jako mučedníci celé zástupy křesťanů, bylo potřeba v krátké době mnoho hrobů. Když už místo nepostačovalo, začalo se s hloubením podzemních chodeb, čímž vzniklo několik poschodí. V době klidu mezi jednotlivými pronásledováními se mohla církev nerušeně rozvíjet a upevňovat, katakomby se zdobily a rozšiřovaly, a to i s výhledem na budoucí pohřebiště pro mnohé obrácené pohany, kteří se dali pokřtít. A tak vznikly několikakilometrové podzemní chodby katakomb, podobných labyrintu, v nichž bylo od poloviny 2. století až do 5. století pochováno okolo 850 000 zesnulých.

Bohatí a chudí se dělili o totéž místo odpočinku vedle papežů a mučedníků. Křesťané nepotřebovali monumentální pomník, protože očekávali vzkříšení těla. Raději se dávali pohřbit co možná nejbližší hrobu nějakého mučedníka s nadějí, že ten se bude za ně jako osobní orodovník přimlouvat před Božím trůnem. Nejméně dvakrát za rok navštívili křesťané své zesulé příbuzné: v den jejich smrti, jež byl v porovnání s pohany svátkem, protože tento den považovali za *dies natale*, narození pro život věčný, a též od 13. do 21. února, kdy se slavily tzv. dny předků – *parentalia*, všeobecná vzpomínka na zesulé.

Když císař Konstantin v roce 313 *Milánským ediktem* dovolil obyvatelům Římské říše svobodné vyznávání náboženství a církev již více nebyla státem pronásledována, mohli křesťané své spolubratry a spolusestry, kteří vydali svědectví pro Krista jako mučedníci, uctívat veřejně a beze strachu.

Obraz Dobrého pastýře v katakombách sv. Priscilly v Římě (druhá polovina 3. století)

Papež Damas I.

Papež Damas I. (366–384) dal hroby mučedníků v katakombách velkolepě vyzdobit sloupy, ozdobami a oltáři, aby vyzvedl hodnost těchto velkých svědků víry. On sám sestavil věnování a náhrobní epitafy, které – vyryté do mramorových tabulek – jsou zčásti uchovány až dodnes. Díky tomu, že tento papež velice podporoval veřejnou úctu k mučedníkům, brzy přicházeli k jejich hrobům poutníci nejen z Itálie, ale i ze všech koutů Středomoří s přáním, aby mohli být aspoň na okamžik v blízkosti významných relikvií těchto světců. Nové vstupy, světelné šachty a schodiště umožnily pravidelné putování k podzemním hrobům svatých – *itineraria ad sanctos* – a katakomby navštěvovaly stále větší zástupy poutníků. Mnozí poutníci vryli do stěn nebo náhrobních kamenů nejrůznější grafity – jména či symboly – jako vzpomínku na svoji přítomnost a úctu.

Když křesťané v době papeže Damase I. dostali povolení pochovávat své mrtvé i na hřbitovech města Říma, ztratily katakomby postupně svůj význam jako místo pohřbívání mrtvých, o to víc se však staly žádanými a vyhledávanými poutnickými místy.

(Pokračování)

Z Vítězstvo Srdca 160/2024 přeložil a upravil -dd-

Jubilejní návštěvu římských katakomb usnadní zvláštní poutnický pas

Papežská komise pro sakrální archeologii, která spravuje katakomby v Římě i na území celé Itálie, představila v sídle italského velvyslanectví při Svatém stolci své projekty pro nadcházející Svatý rok. Pro předsedu Papežské komise pro sakrální archeologii, Mons. Pasquale Iacoboneho, se tato místa mučednictví, emblémy naděje, stávají důležitými cíli jubilea, jak je zdůrazněno jak v papežově bule, vyhlašující jubilejní rok, tak v notě Apoštolské penitenciárie.

Poutníky procházející římskými ulicemi ohromovala velkolepost pozůstatků tohoto cisařského města, strohé raně křesťanské kostely i pozdější barokní nádhery. Cestou však nacházeli i tajná místa, která v tichosti střezila nejstarší a nejinenzivnější svědectví mučedníků a která stejně tak přitahovala víru Římanů. Jsou to katakomby, místa, která jsou také protagonisty jubilejní cesty.

Přinášíme rozhovor s **Mons. Pasqualem Iacobonem**, předsedou Papežské komise pro posvátnou archeologii, o hlavních plánovaných iniciativách v rámci jubilejního roku.

Které projekty Papežské komise pro posvátnou archeologii byste zmínil k nadcházejícímu jubileu?

V očekávání poutníků, kteří přijedou do Říma na jubileum, Papežská komise v první řadě myslela na co největší rozší-

ření své nabídky. Kromě katakomb, které jsou již přístupné veřejnosti, plánuje otevřít další katakomby, další objekty, jako je San Lorenzo al Verano s katakombami pod ním, a katakomby svaté Tekly, Commodilly, Protestata a další menší objekty vhodné pro menší skupiny, právě proto, aby poutníci měli možnost zažít katakomby z pohledu jubilea.

Chceme zhodnotit památky mučednictví, místa mučedníků, svědků naděje, která se jistě stávají důležitými cíli jubilea, jak je zdůrazněno jak v papežově indikační bule, tak v notě Apoštolské penitenciárie. Hroby mučedníků také obohatíme o zvláštní znamení, například o poutnický kříž, který poutníky vybízí, aby se na tomto místě zastavili, aby setrvali v tichu, v rozjímání, v modlitbě. Pak budou následovat další akce, další události, které mají za cíl obohatit prostou návštěvu o kulturní a umělecké momenty a o momenty vzpomínkové, jako je vzpomínka na návštěvu Pavla VI. v Domitilínských katakombách 12. září 1965. To vše s cílem nabídnout poutníkům důležitou zkušenost s tím, co Pavel VI. prohlásil za hluboké kořeny naší křesťanské víry, naší zkušenosti.

Zejména obyvatelům Říma a těm, kteří se zdrží o několik dní déle, nabídneme tzv. katakombový poutnický pas s názvem „Cesta mučedníků“. Bude možné navštívit katakomby s hromadnou vstupenkou a výraznými slevami. Po orazítkování tohoto pasu vám vystavíme potvrzení o této

návštěvě šesti římských katakomb s nejstaršími, nejvýznamnějšími mučednickými vzpomínkami.

Ostatně už od prvních jubileí poutníci procházeli katakombami. Mám na mysli například svatého Filipa Neriho, když obnovil zvyk navštěvovat sedm kostelů, což je trasa, která prochází právě kolem nejdůležitějších katakomb, jako jsou například katakomby svatého Šebestiána na Via Appia.

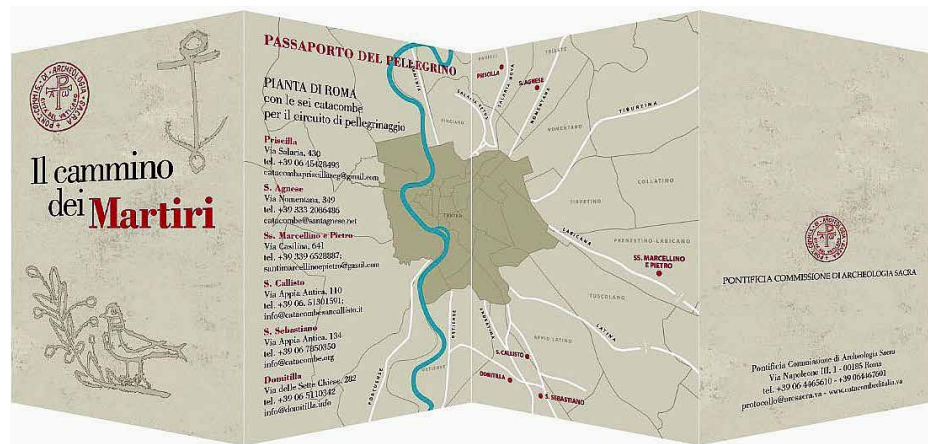
Svatý Filip Neri v roce 1552, 25. února (byl to poslední postní čtvrtek), oficiálně zahájil návštěvu sedmi kostelů, která zahrnovala také dvě baziliky s katakombami, svatého Šebestiána a svatého Vavřince. A ještě je třeba dodat, že svatý Filip Neri prožil jeden z nejdůležitějších okamžiků svého života, mystický zážitek přímo v katakombách svatého Šebestiána. Je zde busta svatého Filipa, která připomíná právě onu mystickou extázi tohoto světce. On a stejně všichni světci a významné postavy katolické reformace, po Tridentském koncilu obnovili dějiny prvotní křesťanské komunity, kořeny křesťanské zkušenosti, a proto památka mučedníků nabyla důležitosti. A právě tehdy začaly první výzkumy, první vykopávky katakomb, aby se posílila víra vzpomínkami na mučedníky.

Plánuje se ve zbytku Itálie ještě něco dalšího, opět spojeného s jubileem a katakombami?

Na našich webových stránkách (www.catacombeditalia.va/content/archeologiasacra/it.html) uvádíme, které další katakomby v Itálii jsou přístupné veřejnosti a které se obvykle nacházejí podél poutních tras, jako je Via Francigena, a další katakomby v severním Latii. V diecézích se diecézní poutě během jubilea mohou dočkat také katakomb, kde se nacházejí, jsou přístupné a lze je navštívit.

Maria Milvia Morciano,
Vatikán, 10. 12. 2024

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Katakombový poutnický pas s názvem „Cesta mučedníků“

Co nám nabízí Jubilejní rok 2025?

Jubileum patří mezi nejvýznamnější události katolické církve a koná se pouze jednou za 25 let. Proč je jubileum pro katolíky tak důležitou událostí? Odpověď je jednoduchá: Nabízí mimořádnou příležitost dosáhnout spásy a zakusit, že Boží svatost nás může proměnit. V konečném důsledku je to dar, který nám pomáhá dosáhnout nebe, protože věřícím zpřístupňuje všechny možné poklady církve, například plnomocné odpustky, které vracejí duši do stavu, v jakém byla při přijetí křtu.

Během každého měsíce v roce se v Římě bude slavit jedno nebo více jubileí věnovaných různým skupinám. V lednu se například koná Jubileum světa komunikace, v únoru Jubileum umělců, v dubnu Jubileum teenagerů, v květnu Jubileum bratrstev.

Dva odpustky v jeden den?

Ve svátosti pokání se odpouštějí hříchy. Časný trest, který vyžaduje Boží spravedlnost, však zůstává. Odpustek uděluje odpouštění všech časných trestů v očistci, takže pokud člověk po obdržení tohoto daru zemře, jde přímo do nebe. Nesmírná hodnota a hluboký význam, které tento „poklad“ obsahuje, z něj činí privilegium vyhrazené pro konkrétní místa a časy určené k jeho udělení. Právě v tom spočívá velikost jubilejního roku, doby, kdy se příležitosti k jeho získání násobí – dokonce dvakrát během jednoho dne! Ačkoli platí pravidlo, že za den lze získat pouze jeden plnomocný odpustek, během jubilejního roku lze získat i druhý, pokud se tak stane, za duše v očistci, tj. druhý se bude vztahovat pouze na zemřelé.

Pro získání jubilejního odpustku je důležité jednak vědět, jak se uděluje (požadavky), a jednak kde (konkrétní místo nebo časy) se uděluje. S příchodem Jubilea naděje Vatikán stanovil tři obvyklé podmínky:

„Všichni věřící, kteří se upřímně kají a jsou prosti jakékoli náklonnosti k hříchu, kteří jsou pohnuti duchem lásky a kteří se během svatého roku, očistění svátostí pokání a obcerstvení svatým přijímáním, modlí na úmysly Svatého otce, budou moci získat z církevní pokladnice plnomocné odpustky,“ uvádí dokument.

Jak lze prožít Jubilejní rok 2025, aniž by se člověk vydal na pouť do Říma?

V průběhu roku 2025 budou moci katolíci získat odpustek při pouti na kterékoli svaté místo jubilea, tedy do těch kostelů, které jsou k tomu určeny. V Římě je to kromě čtyř hlavních bazilik dalších 13 kostelů. Věčné město je bezpochyby centrem Jubilea 2025 a během roku očekává, že přivítá 30 milionů poutníků. Pokud se však člověk nemůže vydat na pouť do Říma, existuje mnoho jiných způsobů, jak získat odpustek a zažít opravdové obrácení a posílení víry.

Každý katolík, který si to přeje, tak může učinit ve svém městě. V každé diecézi jsou určena místa, kam lze putovat a kde lze odpustky získat. Jejich seznam najdete zde: https://www.cirkev.cz/prehled-kostelu-a-poutnich-mist-k-jubilejnimu-roku-v-diecezich_47593. Lze je také získat konáním skutků milosrdenství a pokání, například návštěvou lidí v nouzi nebo v nesnázích (nemocných, vězňů, osamělých starých lidí atd.), dokonce i tím, že se alespoň na jeden den zdržíte „banálních rozptýlení“, jako jsou sociální sítě. Kromě toho ti, kdo se „z vážných důvodů“ nemohou zúčastnit poutě, mohou získat odpustek, pokud se pomodlí Otče náš, Vyznání víry v jakékoli schválené formě a další modlitby v souladu s cíli svatého roku a obětují svá utrpení nebo těžkosti svého života.

Co jsou to Svaté brány a kolik jich je na světě?

Papež František oficiálně zahájil Jubileum 2025 otevřením Svaté brány baziliky svatého Petra 24. prosince 2024. Projítí Svatou bránou během jubilea symbolizuje vstup do nového života v Kristu a začátek cesty obrácení. Svaté brány mohou být trvalé nebo dočasné. Do první kategorie patří pouze devět na celém světě. Nejznámější je brána svatého Petra ve Vatikánu, následují brány tří hlavních bazilik v Římě: Jana Lateránského, svatého Pavla za hradbami a Panny Marie Sněžné. Existují však i další mimo Řím, například katedrála v Santiagu de Compostela (Španělsko), bazilika Santa Maria di Collemaggio v L'Aquile (Itálie), bazilika-katedrála Notre-Dame de Québec

ZEMŘEL RAKOUSKÝ BISKUP MONS. ANDREAS LAUN

Biskup Mons. Andreas Laun OSFS (13. 10. 1942 – 31. 12. 2024), který byl známým obhájcem katolického učení

a nenarozených dětí, zemřel na Silvestra ve věku 82 let. Dej mu Pán Bůh věčnou slávu!

Byl v letech 1995 až 2017 pomocným biskupem salzburským a po zbývajícím čas žil v Salzburgu v ústraní kvůli špatnému zdravotnímu stavu jako emeritní biskup. V letech 1981 až 1987 byl profesorem morální teologie na salesiánském kolegiu v Benediktbeuern a v letech 1981 až 2017 na filosoficko-teologické fakultě v Heiligenkreuz.

Biskup Laun byl nejen rakouským katolíkem znám svým pevným pro-life postojem, často se modlil a pochodoval s pro-life zastánci. Rakouský prelát neohroženě obhajoval katolickou nauku o sexuální morálce, manželství a rodině, čímž si získal mnoho nepřátel...

Jednou biskup Laun napsal, že biskup s mitrou na hlavě „by nikdy neměl vyjadřovat soukromé názory, ale měl by dát jasně najevo, že je podřízen Božímu slovu, bez toho, aby něco vynechal a něco přidal“.

V Matici cyrilometodějské vyšla v roce 2003 kniha *Homosexualita z katolického pohledu*, jejímž editorem byl právě biskup Andreas Laun. Jde o sborník referátů ze zasedání na téma *Církev a homosexualita*, které se uskutečnilo v Salcburku ve dnech 4.–6. září 2000 z iniciativy arcibiskupa Mons. Georga Edera (1928–2015). Knihu lze objednat na www.maticecm.cz.

-red-

(Kanada), katedrála v Atri (Itálie) a katedrála Nejsvětějšího Srdce v Novém Dillí (Indie). Dočasné Svaté brány jsou ty, které se otevírají pouze pro určitý jubilejní rok, jako 26. prosince 2024, kdy papež František poprvé v jubilejní tradici otevřel Svatou bránu ve věznici Rebibbia, která se nachází na okraji Říma.

Zdroj: CNA, převzato z www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Chléb svaté Zity (5)

Když se děti vracely, v paláci probíhal rozhovor manželů.

„Zita má čtrnáct let. Myslím, že by kromě stravy měla dostávat i mzdu,“ navrhla paní Bianca.

„Také jsem na to pomyslel,“ odvětil Guglielmo a otočil stránku v knize.

„Líbí se mi její přístup k dětem,“ pokračovala paní Bianca, „nejenom že je učí zbožnosti, ale také je zaučuje v domácích pracích, což jim rozhodně nebude na škodu. Pomalu z nich budou lepší zahradníci, než jsou Gianni s Rositou,“ zasmála se.

„Nevím, zda je to vhodné pro naše děti. Přece jen pocházejí z vyšších kruhů,“ zavřel knihu Guglielmo.

„Prosím tě, nezapomeň, že Bůh povyšuje ponížené a bohaté propustí s prázdnotou. Nikdy nemůžeš vědět, co bude zítra nebo pozítří. Nemáš potvrzeno, že majetek je ti přislíbený doživotně. A práce ještě nikomu neublížila. Vždy je to lepší, než kdyby měly pěstovat lenošení.“

„Pustila ses do mě, jako bych byl největší pokusitel zla na světě,“ zasmál se.

„Dobře víš, že jsem to tak nemyslela,“ začervenala se Bianca. „Zita má prostě dobrý vliv na děti, a to se mi skutečně líbí. Vede je nenuceně, přitom s takovou rozvahou, až jí svatě závidím. Děti si ji velmi oblíbily. Občas mám pocit, že co jim Zita řekne, berou jako svaté slovo.“

„No, když je to tak, potom je skutečně nejvyšší čas odměňovat ji i penězi,“ odpověděl.

Guglielmo Fatinelli manželce důvěruje. Celý den tráví v domácnosti, zatímco on se věnuje práci. Musí tedy lépe znát služebnictvo i výsledky jejich práce.

Zita si svlékla nedělní šaty a oblékla si dlouhou lněnou košili. Klekla na dřevěnou podlahu a oči upřela na kříž visící na stěně. V myšlenkách rekapitulovala uplynulý den, vyznávala se Bohu z prohřešků celého dne a prosila o odpuštění. Děkovala za obdržené milosti i za dobrotu paní domácí, která jí večer řekla, že odted' bude dostávat i plat.

„Jakou mi to udělalo radost, milý Bože,“ šeptala a přitom nespustila blankytné

oči z kříže. „Konečně budu moct pomoci rodičům. Oba už jistě zestárlí a nemají tolik sil. Peníze jim přijdou vhod,“ dodala a v duchu slíbila, že většinu svého platu pošle mamince. Sobě nechá jen tolik, aby měla nějaké drobné pro čas nouze, zbytek daruje chudým.

Modlila se dlouho. Přitom ani nevníkala bolestí kolenou, otláčených tvrdou podlahou. Potom si lehla na dřevěnou desku a přikryla se ovčím rounem. Ještě jednou poprosila anděla strážného, aby bděl nad jejím spánkem, a zavřela víčka.

5. KAPITOLA

Zita zachránkyňe

Bianca Fatinelliová se zamračila. Vysoká horečka služky Ariany nevěstila nic dobrého. Prikázala, aby ji uložili do komůrky vedle místnosti pro služebnictvo a tělo jí obalili plachtami namočenými ve studené vodě, aby jí klesla teplota.

Snad se brzy vyléčí, zamyšlená vracela se do domu. Do salónu vstoupila ve chvíli, kdy děti dojedly snídani.

„Ariana onemocněla. Má vysokou horečku. Doufám, že to nebude nic vážného, ale i tak ji nepustím do práce. Půjdeš místo ní na trh,“ podívala se na Zitu.

Zita přikývla a pozorně poslouchala, co má všechno na trhu obstarat.

„Milostivá paní, odpusťte moji všetečnost, ale vzpomněla jsem si, že když jsem byla malá, také jsem jednou měla vysokou horečku a maminka mi dala na záplesti plátky citrónu. Převázala je kapesníkem a teplota mi klesla,“ řekla Zita plaše.

„Ach, na tuto babskou léčbu jsem úplně zapomněla. Kup tedy i citróny,“ odpovídala jí paní Fatinelliová peníze. „Koš je v kuchyni.“

Zita se uklonila a spěchala do kuchyně. Čím dřív nakoupí, tím dřív může podat Ariane citrónovou léčbu.

Chvála a sláva tobě, Bože, za takové hodné pány, děkovala v mysli cestou do města. Ne všichni páni jsou ochotní tak pečlivě se starat o služebnictvo jako paní a paní Fatinelliová!

Centrum města Lucca tvořilo několik obchodů s vystaveným zbožím přímo

na ulici a okrasný park s vyřezávanými lavičkami, obklopený zeleným křovím. Ve středu parku se vyjímal kulatý květinový záhon. Byla to příjemná oáza a i nyní tu někteří seděli a užívali si klidné ráno.

Za městem byla rozsáhlá pole s travnatými cestičkami. Vedla k nim alej ovocných a okrasných stromů a volné prostranství, které se využívalo jako hřiště pro děti a mládež. I Zita sem někdy vodí děti.

Paní Fatinelliová si občas protřečí. Jednou trvá na tom, aby se s dětmi při procházce vyhýbala ostatním lidem kromě příbuzných, jindy ji vyzývá, aby vzala Pagana a Isabellu do městského parku.

Zita i tyto procházky využívala k tomu, aby děti něco nového naučila. Ale to by nebyla ona, kdyby si to neupravila po svém. Děti vedla po rušných ulicích s největší opatrností. Hledala nejkratší cestičku, aby se vyhnuli ruchu a zvědavým pohledům ostatních vychovatelek. Nepočítala však s tím, že pověst o její skromnosti, tichosti a mravnosti ji předběhne, i když se vždy na ni nepohlíží v dobrém světle. Ani nyní tomu nebylo jinak.

„Také se mohla lépe obléct,“ zaslechla Zita, když procházela okolo dvou služek. Nenápadně se podívala, že obě mají na sobě opravdu lepší šaty, ale bez toho, aby jim něco odsekla, pokračovala v cestě. Drzost nemá v povaze, avšak bylo jí z těchto slov smutno na srdci. Její oděv je sice prostý, ale vždy čistý. Ani ji nenapadlo, že by se měla fintit. Ve své prostotě vlastně ani nevěděla, co to je, starat se o sebe tak, aby se někomu zalíbila. Nikde neměla možnost to vidět. Její starší sestra Markéta už roky nosí hábit a kamarádky, které měla na vesnici, si na módě nezakládaly. Proto ji ani nelákaly kdejaké cetky, korálky, prstýnky či náramky, které tak vábily pohledy ostatních služek. Nepotřebovala ani hřebínek do vlasů, vystačila si se stužkou, kterou jí maminka darovala na desáté narozeniny.

„Hej, děvčata, už jste slyšely, že stará Capilarová včera napráskala Lucii?“ křičela další služka. Všechny služby se k ní rychle rozběhly.

Zita jen zakroutila hlavou, když viděla, jak uhánějí ke klevetnici, aby se co nejdřív dozvěděly pikantní novinku. Ona místo toho radši přidala do kroku, aby byla co nejdřív u městské brány, kde se nachází tržnice.

I na tržišti byla atmosféra neklidná. Odevšad se ozýval křik prodavačů lákajících ke koupi zboží, všude postrkování a ochomýtání těch, co chtěli levně nakoupit.

Pevněji sevřela v dlani měšec s penězi a přistoupila k ženě, která podle popisu paní Fatinelliové měla ty nejlepší produkty. Rozumně vše nakoupila, zaplatila a poohlédla se po ostatních stolech s vložným zbožím. Když konečně zahlédla malý pult s citróny, rychle k němu přešla.

Domů se vracela kvůli ruchu okolí unavená, jako by měla za sebou horskou túru. Zamrzelo ji, že se pro ruch v ulicích nemohla ani v mysli pomodlit, a hned si slíbila, že co nejdřív zajde do kostela a vezme s sebou i děti. Přitom si vzpomněla, jak je tam vzala poprvé.

Paní Fatinelliová je zbožná žena, ale Pagana a Isabellu nevodí na mši. Jsou ještě malí a ona se obává, že nevydrží tak dlouho sedět potichu v lavici, aniž by ostatní nevyrušovali v jejich usebranosti. Ale měla radost, když je tam Zita během procházky vzala.

Románský kostel svatého Frigidiana dal v 6. století postavit biskup Frigidian a zasvětil ho mučedníkovi ze španělské Zaragozy, svatému Vincentovi. Když oblíbený biskup zemřel, pochovali ho v kryptě kostela a na znak úcty vůči dobrému biskupovi jej přejmenovali na chrám svatého Frigidiana a Vincenta. Několik měsíců předtím, než přišla Zita do služby, interiér z bílého mramoru oživila nová křtitelnice od mistra Roberta. Lombardský sochař ozdobil velkou mísu výjevy z Mojžíšova příběhu a víko křtitelnice, vytesané toskánským sochařem, představuje měsíce během roku a apoštoly.

O děti se Zita starala přes rok, když se rozhodla, že svou náboženskou výuku oživi i prakticky. Vzala děti do okouzlujícího chrámu. Ukázala jim, kde je svěcená voda, kterou se mají při vstupu přezehnout, kam se mají při znamení křížem dívat, a společně se pomodlili modlitbu Páně a Zdrávasem pozdravili Boží Rodičku. Potom je zavedla ke křtitelnici a vyprávěla jim příběh Mojžíše. Vyprávěla ho tak,

jak si to pamatovala z hodin náboženství, ale tak poutavě, že děti téměř zapoměly dýchat. Aby si to všechno ve svém rozumu srovnaly, nepokračovala ve výkladu, ale vzala je domů se slibem, že se brzy vrátí.

Nadšení Pagano a Isabella hned řekli mamince, že byli v kostele a co jim Zita vyprávěla.

Paní Fatinelliová spokojeně přikyvovala. „Zito, přesně takto jsem si tvou službu představovala. Budu ráda, když je ještě víc poučíš. Jsi rozená učitelka,“ zasmála se. Skromná Zita pokorně sklonila hlavu.

Když později opět zavítali do chrámu, pomohla si vyobrazením křížové cesty a vyprávěla jim o těžké a kruté cestě dobrého Ježíše až na Golgotu, aby tam položil život za každého člověka. Vyprávěla jim i o bolestech Boží Matky, které musela prožívat, když viděla svého Syna na kříži.

„Protože se Pán Ježíš takto obětoval, stali jsme se jeho dětmi a také dětmi jeho maminky Panny Marie. Můžeme se k ní modlit, zdravít ji a též prosit o pomoc. Vy máte hodnou maminku doma i v nebi. Jako se vaše maminka trápí, když jste nemocné nebo ji zlobíte, tak činí i Panna Maria. Stará se o vás, jen to nevidíte, protože její opatrování přichází z nebe.“

Isabella hned sepnula ručky a začala odříkávat Zdrávas, Maria. Když skončila, usmála se. „Ráno jsem maminku zlobila, protože jsem nechtěla tyto šaty,“ ruce jí sklouzly na lněné šatičky s bílým živůtkem, „tak jsem se pomodlila, aby se ani hodná Matka na mě nezlobila.“

Zita ji pohládila po černém copu. „Nikdy nezapomeň na Boží Matku, a ani ona na tebe potom nikdy nezapomene.“

Paní Biance se Zitin způsob náboženské výuky děti velmi líbil. Vždy, když jí děti vyprávěly, co nového se naučily, večer jim přikázala, aby to řekly i otcí. A potom, když šly děti spát, básnila manželovi o Zitě. Její tvář spokojeně zářila.

„Sám Bůh ji musel přivést do našeho paláce,“ rozplývala se a pan Guglielmo souhlasil. Také byl rád, že jeho děti nemají manýry jako potomci ostatních příbuzných či známých.

„Zita je výjimečná služka, opravdu musíme děkovat Bohu, že náš dům oblažila svou přítomností. Má zdravé, prosté myšlení, děti pod jejím vedením určitě nechytanou odpor vůči kostelu, ani náhle ne onemocní, když bude čas jít na mši svatou!“ Mířil na neteř a synovce, které nikdo v tomto směru tak poutavě nepodchytil. Služku, co se o ně od malička stará, zajímá vše možné, jen ne pravá zbožnost.

„Ale ani se nestanou přehnaně zbožní,“ dodala paní Bianca, pomysliviši na sousedovu dceru, která to se zbožností přehání. „Zita zná meze. Včera vzala děti do zahrady, vyžádala si od zahradníka jeden volný řádek a učila děti sázet květiny. Myslím, že i nějaké vyrostou,“ zasmála se, „a dnes je pro změnu učila plít plevel. Vim, drahý, že to není práce hodná našich dětí, ale schvaluji to. Práce ještě nikomu neškodila.“

„Docela s tebou souhlasím, aspoň později nebudou mít čas na kdekjaké lajdáctví či sklon k nezdravým myšlenkám,“ přitakal Guglielmo.

Pagano a Isabella byli Zitinou výukou tak nadšení, že ji prosili, aby je zase vzala do kostela. Jejich procházky pak vždy končily v chrámě, kde jim Zita vyprávěla o apoštolech, jindy zase o svatém Josefovi, anebo jejich zájem podnítila nějakým příběhem z Bible.

„Pochválen buď Pán Ježíš Kristus,“ věšla Zita do kuchyně a na dubový stůl položila koš s nákupem.

„Koupila jsi všechno?“ zvědavě se nad něj nahnula kuchařka Marisa.

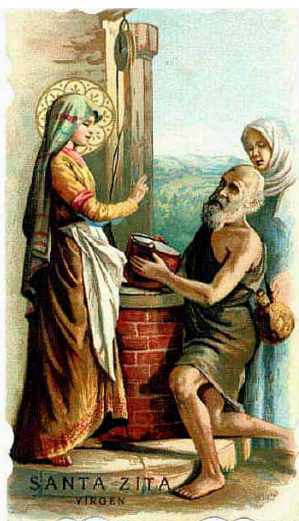
„Ano. Podejte mi prosím jeden citrón, hned ho dám Arianě.“

Vzala nožik a na dřevěném prkýnku ho nakrájela na silnější plátky. O italských citronech je známo, že mají nejen výraznou chuť a mnoho zdravé šťávy, ale jsou také účinné při horečce a nachlazení. S plátky v dlani šla do Arianiny komůrky.

Chudera, celá je zpocená, politovala ji v duchu, když viděla její orosené čelo. Namočila hadřík do mísy s vodou a potírala její hořící tvář. Potom jí položila na zápěstí plátky citrónů, obvázala je kapesníky a potichu, aby Arianu nezbudila, vytratila se ven.

(Pokračování)

Přeložila -mv- (Redakčně upraveno)

Pondělí 20. 1. 2025

6:05 Na jedné lodi (4. díl) **7:10** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: S cimbalom za oceán **8:30** Viděli jsme 5+ **9:00** Ghana – Město Boží **9:30** Outdoor Films se Štěpánem Dvořákem: S ultramaratoncem Štěpánem Dvořákem **11:00** Poslední budů prvými **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple na Salaši [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy: Fraška spravedlnosti **13:20** Je to dílo Boží: 30 let od navrácení nemocnice pod Petřínem **14:00** Petrkov 13 **14:45** Noční univerzita: Roman Cardal – Od demokracie k totalitě (Platón stále aktuální) **16:15** Dokořán: S Petrem Pavlíkem **17:00** Jonathan a Ježíš (3. díl) **18:00** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Zázračné rozmnožení chleba **18:15** Múzy církevních škol: Střední škola svatě Anežky České, Odry **18:35** Fotografka lidských duší **18:50** Zahradka písničkářů: Martin Čepelík a Andrea Mineva [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Dědek a jeho kreslený svět: Zabijte nudu **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Přesah [P] **20:50** Barnabáš a Pavel [P] **21:50** Ekonomika církve (3. díl): Donátor [P] **22:10** Noemova pošta: Leden 2025 **23:10** Jeden hrnek naděje **23:30** V souvislostech **0:00** Cvrlikání (39. díl): BG Styl **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 21. 1. 2025

6:05 Na jedné lodi (5. díl) **7:10** Carol Ann Manzi a dětský sbor z Oregonu v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře **7:45** Nebojte se...: Ptejte se kněze **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Fašanky v Rajecké dolině **10:05** Noční univerzita: Duch Svátý v životě církve **11:10** V pohorách po horách: Moravský kras **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Duchovní malby: Svatí **13:15** Folkloristé ze Žiliny **14:00** Jak potkávat svět: S Tomášem Hanusem **15:35** Do varu s Maxem Kašparů: Krize vztahů **16:00** Muzikanti, hrajte: Dubňanka **17:05** Botswana **17:35** Poklad z Jelínkova domu **18:00** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Ježíš kráčí po vodě **18:15** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamínek **18:40** Podzim u rybníků **18:45** Botswana **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Chlapí nepláčou **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:05** S chutí přes práh: Misionáři oblátí v Dolní Bělé **21:25** Poutníci času **21:45** Terra Santa News: 15. 1. 2025 **22:10** Hlubinami vesmíru s Milanem Halouskem: Pilotovaná kosmonautika, 1. díl. **22:50** Má vlast: Přerov – kostel sv. Vavřince **23:55** Charita pro Ukrajinu v čase války **0:15** Lendak – tradice pod Tatrami **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 22. 1. 2025

6:05 Na jedné lodi (6. díl) **7:05** Setkání: Pavla Lowentalová **7:15** Noční univerzita: Roman Cardal – Od demokracie k totalitě (Platón stále aktuální) **8:45** Viděli jsme **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Ekonomika církve (3. díl): Donátor **10:15** V pohorách po horách: Stolová hora v oblasti Pálavských vrchů **10:25** Barnabáš a Pavel **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Visoko som viskočel: MFF Strážnice 2022 **14:05** Mezi pražci: Leden 2025 **14:50** ARTBITR – Kulturní magazín **15:10** Když bolí tělo: Patolog léčí živé **16:15** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **16:40** Přesah **17:30** Terra Santa News: 22. 1. 2025 [P] **18:00** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Uzdravení dcery Syroféničanky **18:15** Strýček Emu **18:30** Příroda kolem nás: Hroch obojživelný. Poštolka obecná. Bohdanečský rybník. **18:45** Na Cyrilometodějské stezce: Z Kopčan do Mikulčic **19:00** Adorace: S mladými [L] **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:45** Augustin: Hlas generací **21:50** Noční univerzita: Modlitba v Duchu Svátém ve společenství a v životě jednotlivce [P] **22:45** Jsem N: Oběť **23:00** Generální audience papeže Františka **23:20** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy: Fraška spravedlnosti **23:45** Vezmi a čti: Prosinec 2024 **0:05** Albánie – Metanoia **0:35** Tiché hrozby – Bouřlivé počasí **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 23. 1. 2025

6:05 Na jedné lodi (7. díl) **7:05** Duchovní krajina Novohradských hor: Zaniklé vesnice pod Mandelsteinem **7:30** Botswana **8:00** Terra Santa News: 22. 1. 2025 **8:20** Poutníci času **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Folklorní svet Lubomíra Páříčku **9:40** Noemova pošta: Leden 2025 **10:40** O ptáčích a lidech **10:46** Trendy ochrany přírody **11:15** Meditační kaple svatého Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Duo Vrámolli: Dějiny hudby v kostce **14:00** Generální audience papeže Františka **14:20** Dům ze skla?: S biskupem Václavem Malým **15:25** Toulky Ghanou **15:45** Dobrodružství před kamerou **16:40** Bohém s Bohem: Pavel Helan **18:00** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: O nemilosrdném služebníkovi **18:15** Ovečky: 3. neděle v mezidobí **18:35** Harfa Noemova: A. Dvořák: Te Deum **18:55** Práce jako na kostele **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Vždy sladké pokušení **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Slavnostní koncert k 70. výročí založení ZUŠ Říčany: Praha, sál Pražské konzervatoře **21:15** Tajemství ledu **21:50** Pod lampou [P] **23:55** Letem jazzem (4. díl): Autorská tvorba **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 24. 1. 2025

6:05 Na jedné lodi (8. díl) **7:05** Filipov **7:15** Poslední království draků **8:05** Profesor Otto Wichterle **8:20** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme ČTK

8:45 Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Výpravy do divočiny: Madagaskar, ostrov lemuru **10:20** Přesah **11:05** Naši – osobnosti lidové kultury – Jan Miroslav Krist **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Daruj písničku **14:00** Světla a stíny baroka **15:00** Pole milosrdenství **16:00** Buon giorno s Františkem **16:45** Klapka: S Edou Mockem **18:00** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Bud'te jako děti **18:12** Cirkus Noeland (6. díl): Roberto, Kekulín a dobré skutky **18:45** Na startu **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Milošem Rejchrtem [L] **21:05** Poletuchy: Na skok okolo Hradišťa **21:50** Blahoslavená rodina Ulmova **23:05** Můj chrám: Michaela Šojdřová, politička, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kroměříži **23:30** Na cestě k dokonalosti – Ján Havlík **0:45** Jak se rodil vodní živel **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 25. 1. 2025

6:05 Na jedné lodi (9. díl) **7:05** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **7:35** 740ročné Poniky **7:40** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **8:15** ARTBITR – Kulturní magazín **8:30** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **8:35** Ovečky: 3. neděle v mezidobí **8:55** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamínek **9:20** Strýček Emu **9:40** Viděli jsme **9:45** Za úsvitu vstaneme **11:25** Múzy církevních škol: Arcibiskupské gymnázium Kroměříž **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** Pod lampou **14:40** Duchovní krajina Novohradských hor: Sklářské hutě **15:10** Nebojte se...: Ptejte se kněze **16:15** Chodničky životů: Rožnovské slavnosti 2021 **18:00** Zamyšlení Tomáše Halíka: 3. neděle v mezidobí [P] **18:25** Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin: Kázání ve tmě **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Dědek a jeho kreslený svět: Madam závist **19:35** Stopy hutě **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Kateřinou Kněžíkovou [P] **20:50** Outdoor Films [P] **22:25** Plastový oceán **0:05** Cvrlikání: Saša Nikličková **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 26. 1. 2025

6:05 Večer chval: Živá modlitba a chvála **7:05** Zamyšlení Tomáše Halíka: 3. neděle v mezidobí **7:25** Výpravy do divočiny: Biodiverzita Afriky **8:25** Svedectvá života: Sr. Petra Bulvasňáková DKL – Nitra [P] **8:45** V pohorách po horách: Beňuška v pohoří Nizké Tatry **8:55** Oderská třičítka **10:00** Kardinálem v srdci papeže **10:18** V pohorách po horách: Godula **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:20** V souvislostech **12:40** Viděli jsme 5+ [P] **13:00** Muzikanti, hrajte: Túfaranka [P] **14:15** Outdoor Films **15:45** Můj chrám: Josef Bazala, senátor, v kostele Svátého Ducha, Staré Město **16:10** Plastový oceán **18:00** Sedmihlášky (56. díl): Na hoře **18:05** Ovečky: 3. neděle v mezidobí **18:25** Cirkus Noeland (7. díl): Roberto, Kekulín a tuleň **18:50** Strýček Emu [P] **19:01** Otevřené chrámy **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Galerie ve Velké Rači **19:45** Přejeme si... **20:05** Jonathan a Ježíš (4. díl) [P] **21:00** Tichá noc **22:40** Jak tiše večer přichází: Koncert duchovních písní a spirituálů **0:00** Viděli jsme 5+ **0:20** Filipíny – Tajfun Haiyan **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 20. 1. o 14:30 hod.: Nápovery z vedy

V našej krajine rezonujú témy a pojmy, ktoré pri nesprávnom chápaní či účelovej interpretácii polarizujú spoločnosť. A práve nad niektorými z nich sa pokúsime zamyslieť s odborníkmi z Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku.

Utorok 21. 1. o 17:10 hod.: Medzi riadkami (Tajomstvo snov)

Príbeh Jozefa, ktorého bratia zo závidia predali do otroctva, poznáme zo Starého zákona. Iný pohľad naň prináša nová kniha Angelly Hunt Tajomstvo snov, prvá z trilógie Dedičstvo starovekej rieky. A jeho hlavnou hrdinkou nie je samotný Jozef, ale egyptská otrokyňa Tuja, s ktorou sa Jozef stretáva v Putifarovom dome. Ich príbeh hľadania slobody predstavuje Tereza Kureková spolu s moderátorkou Helenou Ľos Ivoríkovou.

Streda 22. 1. o 17:00 hod.: Povolanie laik (Modlitba nádeje)

Michal Slavoš bol gambler, v záložni predal dokonca aj svadobné obrúčky... Dnes má gospelovú kapelu Kalich a s kamarátmi - tiež bývalými závislákmi - tak môžu druhým lepšie vyrozprávať, čo prežili, a povzbudiť ich v dôvere v Boha.

Štvrtok 23. 1. o 16:35 hod.: Tvorivo (Mäkkúčko)

V novej časti Tvoriva poodhalíme význam prirovnania Mäkký ako obláčik. Obláčiky si totiž vyrobíme aj upečieme. A zmajstrujeme aj mäkké podsedáky v tvare oblakov.

Piatok 24. 1. o 20:30 hod.: Augustín, syn sĺz

Parížsky režisér Hedi sa vracia do Alžírka, aby natočil dokumentárny film o svätom Augustíni, teológovi, filozofovi a veľkom učiteľovi západnej Cirkvi. V paralelných príbehoch hľadajú obaja muži odpovede na otázky o láske, rodine, pravde a Bohu.

Sobota 25. 1. o 20:30 hod.: Apoštol Pavol

Pavol, uväznený cisárom Nerom, bojuje v cele s hladom, samotou a výčitkami svedomia. Jeho priateľ Lukáš zaznamenáva ich rozhovory a Pavlove učenie, čo osvieti jeho neskôr slávnou postavu ako Apoštola národov.

Nedeľa 26. 1. o 20:30 hod.: The Chosen

Seriál o živote Ježiša, prerozprávávaný z pohľadu ľudí, ktorí ho stretli.

Liturgická čtení

Nedeľa 19. 1. - 2. nedeľa

v mezidobí

1. čt.: Iz 62,1-5
 Ž 96(95),1-2a.2b-3.7-8a.9-10ac
 Odp.: 3 (*Vypravujte medzi všemi národy o Hospodinových dívech.*)
 2. čt.: 1 Kor 12,4-11
 Ev.: Jan 2,1-12

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:

1. čt.: Dt 30,1-4
 Jer 31,10.11-12ab.13cd+14b
 Odp.: srov. 10c (*Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid!*)
 Nebo: *Aleluja.*
 2. čt.: 1 Kor 1,10-13
 Ev.: Mt 18,19-22

Pondělí 20. 1. - nezávazná památka sv. Fabiána nebo sv. Šebestiána

1. čt.: Žid 5,1-10
 Ž 110(109),1.2.3.4
 Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedecheva!*)
 Ev.: Mk 2,18-22

Úterý 21. 1. - památka sv. Anežky Římské

1. čt.: Žid 6,10-20
 Ž 111(110),1-2.4-5.9+10c
 Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Mk 2,23-28

Středa 22. 1. - nezávazná památka sv. Vincence

1. čt.: Žid 7,1-3.15-17
 Ž 110(109),1.2.3.4
 Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedecheva!*)
 Ev.: Mk 3,1-6

Čtvrtek 23. 1. - ferie

1. čt.: Žid 7,25-8,6
 Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.17
 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splni tvou vůli.*)
 Ev.: Mk 3,7-12

Pátek 24. 1. - památka sv. Františka Saleského

1. čt.: Žid 8,6-13
 Ž 85(84),8+10.11-12.13-14
 Odp.: 11a (*Milosrdenství a věrnost se potkají.*)
 Ev.: Mk 3,13-19

Sobota 25. 1. - svátek Obrácení sv. Pavla

1. čt.: Sk 22,3-16
 nebo Sk 9,1-22
 Ž 117(116),1.2
 Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Mk 16,15-18

BREVIÁŘ PRO LAIKY

18. - 25. LEDNA 2025

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 1.	PO 20. 1.	ÚT 21. 1.	ST 22. 1.	ČT 23. 1.	PÁ 24. 1.	SO 25. 1.
Antifona	919 1029	934 1045	1708 1924	964 1077	980 1096	1734 1953	1286 1426
Žalm	784 883	783 881	786 884	784 883	784 883	783 881	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	920 1029	935 1045	1709 1926	964 1078	981 1096	1734 1953	1286 1426
Antifony	920 1030	935 1046	1283 1423	965 1079	981 1097	998 1115	1286 1427
Žalmy	921 1030	936 1046	813 914	965 1079	981 1097	998 1115	813 914
Krátké čtení a zpěv	923 1033	938 1049	1283 1423	969 1083	985 1101	1735 1954	1287 1427
Antifona k Zach. kantiku	688 777	939 1050	1283 1423	969 1083	985 1101	1735 1954	1287 1427
Prosby	924 1034	939 1050	1711 1927	969 1084	985 1101	1724 1943	1675 1894
Závěrečná modlitba	689 778	1282 1422	1283 1423	1285 1425	986 1102	1285 1425	1287 1428
Modlitba během dne:							
Hymnus	925 1035	940 1051	954 1067	970 1085	986 1103	1003 1120	792 890
Antifony	925 1036	940 1051	955 1068	971 1085	987 1103	1004 1121	1287 1428
Žalmy	926 1036	940 1052	955 1068	971 1085	987 1103	1004 1121	1019 1138
Krátké čtení	927 1038	943 1054	957 1070	973 1088	989 1106	1006 1124	1288 1428
Závěrečná modlitba	689 778	943 1054	957 1071	973 1088	990 1106	1006 1124	1287 1428
Nešpory:							
SO 18. 1.							
Hymnus	915 1024	929 1039	944 1056	1714 1932	975 1090	991 1108	1736 1955
Antifony	916 1025	929 1040	945 1057	1284 1424	976 1091	992 1109	1009 1126
Žalmy	916 1025	930 1040	945 1057	1715 1932	976 1091	992 1109	1009 1126
Kr. čtení a zpěv	918 1027	933 1043	947 1060	1284 1424	979 1094	995 1112	1737 1956
Ant. ke kant. P. M.	688 777	689 778	948 1060	1284 1424	979 1094	995 1112	1737 1956
Prosby	918 1028	933 1044	948 1060	1718 1936	979 1095	995 1112	1731 1950
Záv. modlitba	689 778	689 778	1282 1422	1283 1423	1285 1425	996 1113	1285 1425
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398

MYSTIKA

HODINY UTRPENÍ NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA

Luisa Piccarreta • Z italského přeložil P. ThLic. Filip M. Antonín Stajner

Luisa Piccarreta (1865–1947) z jihoitalského Corata, dobrovolná oběť na smír s Bohem, pod poslušností v 36 svazcích zaznamenala své mystické zážitky a napsala dvě knihy. V této druhé knize, v událostech jednotlivých hodin od rozloučení s Matkou až po pohřbení, mystička vstupuje do tělesného i vnitřního utrpení až intimními akty účasti. K cíli, který sama knižce vytyčila, vede duše v závěru každé kapitoly v *Zamyšleních a zbožných cvičeních*, jež konfrontací láskyplného Kristova sebedarování a bezmezné lidské hříšnosti čtenáře naléhavě burcuje k duchovní aktivitě. Toto vydání je rozšířeno o dodatky českého vydavatele ze spisů Luisy Piccarrety z *Knihy nebe*.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé, rozšířené vydání
Brož., 124x189 mm, 286 stran, 249 Kč

NEJEN PRO KOSTELNÍKY

KOSTELNÍK • PRAKTICKÁ PŘÍRUČKA
Editor Jan Graubner

Služba kostelníka je posvátná, neboť on je strážcem a správcem svatého místa, Božího domu. Aby mohli kostelníci konat svou službu dobře, vznikla na přání mnohých tato příručka pojednávající o celé škále kostelnických činností, které však v mnoha případech nedělá kostelník sám. Kniha je rozdělena do sedmi základních oddílů: I. Kostel – Bohoslužebná roucha – Bohoslužebné nádoby a knihy, II. Asistence – Běžná služba kostelníka, III. Význačné slavnosti a svátky během církevního roku, IV. Aranžování v kostelích – Květinová výzdoba, V. Úklid kostela a praní kostelního prádla,

VI. Pravidelná údržba sakrálních předmětů a historicko-kulturně cenného mobiliáře kostelů, VII. Modlitby.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Třetí, upravené vydání, dotisk
Brož., 120x190 mm, 166 stran, 168 Kč

OSOBNOSTI 20. STOLETÍ

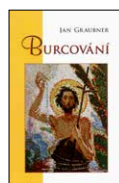
KNĚŽSKÉ OSOBNOSTI

Jan Graubner

Mezi kněžími Arcidiecéze olomoucké najdeme řadu skutečně zajímavých osobností: světce a kandidáty svatořečení, mučedníky a svědky víry, opravdové pas-týře, ale i národní obrozence a politiky, vědce světového formátu i objevitele, spisovatele a umělce. Tato kniha nám přibližuje osudy 48 z nich. Doby totalitních režimů 20. století přinesly kněžím utrpení v neuvěřitelné podobě a míře – znemožnění pastora-ce, ponižování, otrockou prací, věznění, týrání, újmy na zdraví, ztráty života. O tom všem vypovídají rozsáhlé tabulky na konci knihy.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 120x190 mm, 224 stran, 247 Kč

REAKCE NA SITUACI NAŠÍ DOBY

BURCOVÁNÍ

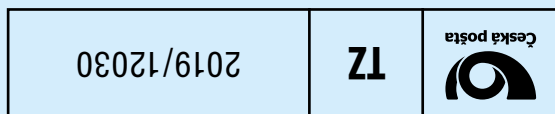
Jan Graubner

Výběr komentářů, poznámek a článků arcibiskupa Jana Graubnera, vysílaných v rozhlasu či otištěných v novinách, časopisech a sbornících v letech 2000 až 2008, kterými se snaží probudit svědomí a povzbudit k aktivitě, která by byla zodpovědnou reakcí na situaci doby a na její problémy. Vidí přitom kolem sebe mnoho dobrých příkladů hodných následování.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 124x189 mm, 184 stran, 139 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravi. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz); Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nevrátíme příspěvky nevracíme.